

**EL LLIBRE
DE LA SETMANA**

La fatalitat com a mecanisme descriptiu

PERFIL

MARGARET KENNEDY (1896-1967) VA ESCRIURE NOVEL·LES TAN RECOMANABLES COM 'LA FESTA'. L'AUTORA ANGLESA ERA, FINS ARA, INÈDITA EN CATALÀ

VIQUIPÈDIA

PERE ANTONI PONS

Tant o més que les obres mestres indiscutibles, el que marca la qualitat d'una tradició literària és l'excel·lència de les seves obres populars, o secundàries, o suposadament menors. A la literatura anglesa es veu claríssim, això. Dickens i Joyce són, cadascun a la seva manera, monstres fundacionals i culminants de la novel·la anglesa. I al seu costat hi podríem posar una nodrida llista de noms igualment brillants: Austen, Eliot (George), Hardy, Conrad, Woolf, Waugh... I això cenyint-nos només als novel·listes. El que acaba de donar una envergadura riquíssima i inexhaurible al conjunt de la literatura anglesa, però, no és només aquesta nòmina canònica, sinó la grandesa discreta d'una bona colla d'escriptors diguem-ne (amb perdó) de segona, que llueixen un domini impecable de l'ofici, tenen un instint infal·libre per captar tots els plecs socials, psicològics, morals i anímics de l'ésser humà, i són capaços de contar-ho tot amb una notable gràcia narrativa. Penseu, per exemple, en una autora que últimament ha estat força traduïda al català, Daphne du Maurier.

I penso, també, en Margaret Kennedy (Londres, 1896 - Adderbury, 1967), de qui la refundada Editorial Navona acaba de publicar un dels seus títols més populars. *La festa*, que va aparèixer originàriament el 1950 i ara ha estat traduïda al català per Lola Fígols, té tot el que es pot esperar d'una novel·la ben feta –ben feta, aclarim-ho, segons els patrons de la novel·lística hereva de les formes de narrar del XIX.

Un petit hotel esclafat

Té una galeria de personatges ben construïts tant des d'un punt de vista psicològic com social, els quals tenen una certa dimensió representativa més enllà de la seva vívida i rotunda individualitat. Té un argument que funciona bé com a pretext per explorar uns caràcters i uns comportaments determinats, el qual es desplega amb suspens i intenció mitjançant el corresponent joc de tensions i distensions, de punts de gir, de canvis de punt de vista i de revelacions, tot plegat ben dosificat i sòlidament sostingut per tota una xarxa de subtrames que es complementen i s'enriqueixen les unes a les altres. Té una visió panoràmica, complexa, matisada i en moviment, d'un lloc concret en un període histò-

LA FESTA
MARGARET KENNEDY
NAVONA
TRAD. LOLA FÍGOLS
448 PÀG. / 22 €

ric concret. I té, finalment, una prosa que ho organitza i ho vehicula tot amb ritme, vivacitat descriptiva, finor analítica i precisió expressiva.

S'ha de ser molt bo per escriure la frase següent, tan subtil i ondulant, tan elegant i tan salvatge: "No li agradava, l'Anna, però entenia per què era atractiva i, en part, ell hi responia. Tenia l'encant de Circe. En companyia seva, un home tenia permès per ser tan animal com volgués. No imposava sancions, no demanava lleialtat, ni delicadesa, ni consideracions tendres. Oferia una mena de llibertat. L'animal que en Duff duia dins va badallar amb gana". Molt bo s'ha de ser, sí, per escriure això. Tot i que el text de la contracoberta emparenta Kennedy amb Agatha Christie, *La festa* no és una novel·la d'intriga, ni presenta un misteri clàssic. És, si de cas, una novel·la de suspens a la manera hitchcockiana: sabem què passarà –perquè ja ha passat: uns penya-segats s'han esfondrat, han esclafat un petit hotel que hi havia en una cala i han matat set persones – i llegint el que aclarirem és quins hostes se salvaren i quins no, i per què. En aquest sentit, la novel·la funciona sobretot com un retrat, concentrat i en miniatura, de la societat anglesa de postguerra, encara ferida i traumatitzada pel conflicte bèl·lic i marcada per una penosa escassetat. Maliciosa i intel·ligent, Kennedy recorre al marc conceptual i moral dels set pecats capitals per fer el seu retrat, el qual inclou un ventall riquíssim de tipologies humanes: homes i dones, senyores i serventes, religiosos i bohèmies, nenes i vells, justos i perversos, culpables i innocents. ♦♦

Una novel·la emocionant sobre una dona que va lluitar per la seva llibertat als anys 50. I que, 65 anys més tard, continua sense rendir-se.

Univers